

RUBRIKOS
Pirmasis puslapis
Atmintis
Katalikų bendruomenėse
Krikščionybė šiandien
Laikas ir žmonės
Lietuva
Mums rašo
Nuomonės
Laikas
Ora et labora
Pasaulis
Ūkis

ARCHYVAI
2001 metai
2002 metai
2003 metai
2004 metai
2005 metai

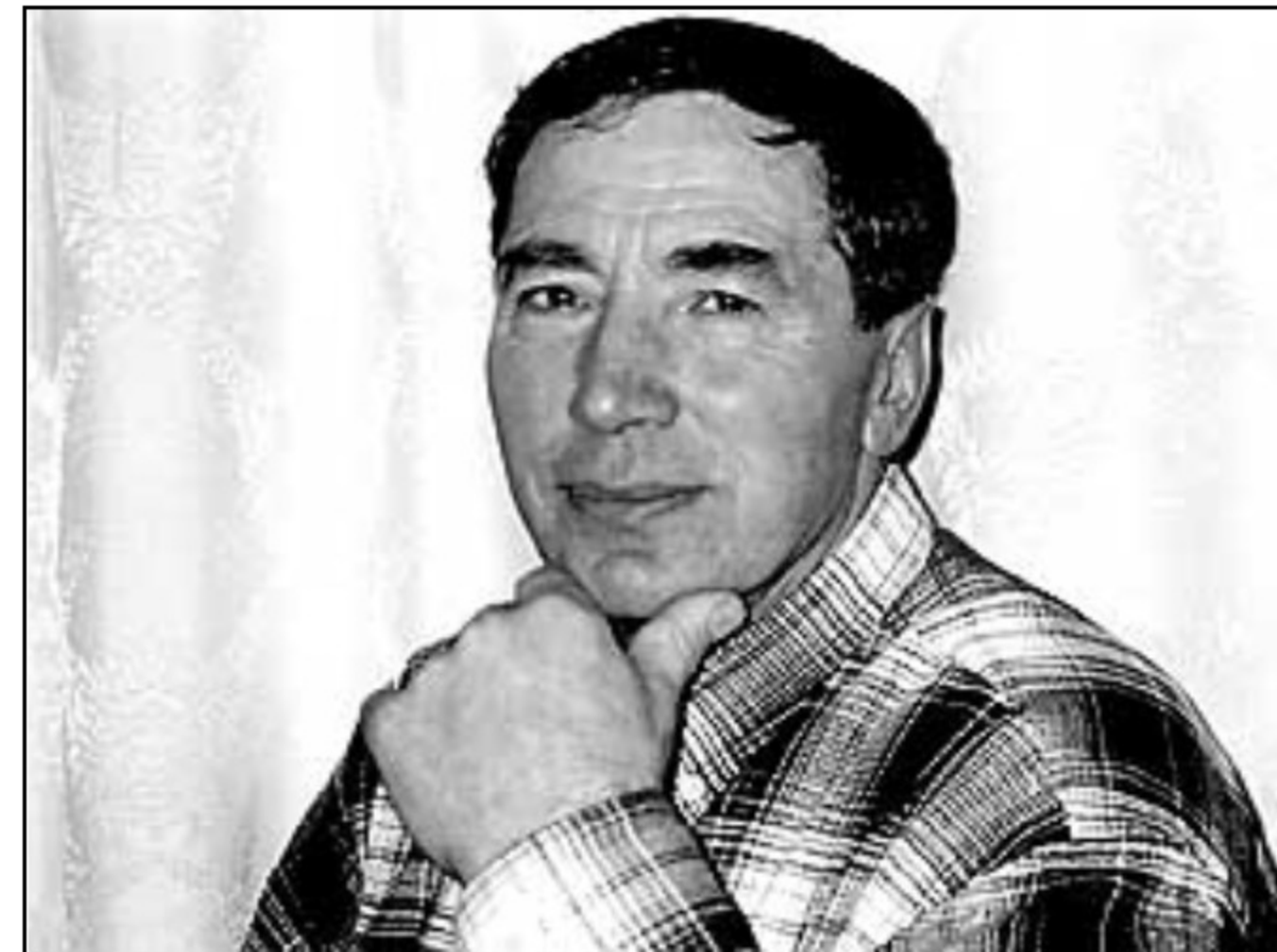
Dėdės atminimas yra šventas

Bronius VERTELKA

Algimantas Jankevičius gimė tais metais, kai jo dėdė kun. Alfonsas Lipniūnas, kalintas Štuthofa koncentracijos stovykloje, iškeliavo Amžinybėn. Bitininkui ir ūkininkui šiemet sukaks 60 metų.

Mama pasakodavo apie savo brolių

Algimanto mama Apolonija Jankevičienė turėjo devynis brolius, tarp kurių augo ir Alfonsas. Būsimasis kunigas nuo mažens svajoto apie tarnystę Dievui. Su kitais paaugliais gandydamas gyvulius, Alfonsiukas užlipdavo ant akmens ir jiems sakydavo pamokslus. Tai Algimantas augdamas sužinojo iš savo mamos lūpų. Ji didžiudamasi pasakodavo, kad jo dėdė Alfonsas buvo nepaprastas kunigas. Jis gyveno taip, kad viską galėjo atiduoti kitiems, sau nieko nepasilikdamas. Dėdė mokėjo septynias kalbas. Vyskupas K. Paltarokas laikė jį savo įpėdiniu. Kun. A. Lipniūnas važinėjo po užsienį, rengėsi dideliam darbui.

Bitininkas ir ūkininkas
Algimantas Jankevičius

Vienkiemis – didelis šeimos privalumas

A.Jankevičius užaugino penkis vaikus. Jauniausias jų – Paulius – dar namuose, jis yra Pušaloto vidurinės mokyklos vienuoliktokas. Tėvo žodis yra lemiamas Jankevičių šeimoje. Augant vaikams, jis porą kartų buvo nusijuošęs diržą. Dėl tokio savo poelgio vėliau patsigailėsi. Algimantas mėgsta tvarką, ir namuose yra drausmė. Vaikus augino krikščioniškai. Gyveno vienkiemyje, todėl visiems pagal jų jėgas pakakdavo darbo. Toks gyvenimo būdas neleido jiems išklstyti iš tiesaus kelio. Sekmadieniais nedirbdavo sunkių darbų. Visa šeima šventadieniais vykdavo į bažnyčią. Joje vaikai patarnaudavo per šv. Mišias.

Ir dabar A. Jankevičius nepraleidžia sekmadienių šv. Mišių. Nuo mažų dienų, spaudžiant 20 laipsnių šalčiui, siatėjant pūgai ar pliaupiant lietui, šventadieniais visada eina į bažnyčią. Būdavo didžiausia retenybė, jeigu taip neįvykdavo. Būdamas bažnyčioje, jis kaip akumulatorius pasikrauna. Algimantas su žmona gieda bažnyčios chore.

Sugėbėjo baigti mokslus būdamas kareiviu

Paimtas į sovietinę kariuomenę, tarnavo Maskvos statybos batalione dažytoju. Tada į jo rankas pateko rusų kalba ejęs žurnalas „Bitininkystė“. Jame aptiko pranešimą, jog Lipecke veikia neakivaizdinė bitininkų mokykla. Vadaį sutiko, kad jis joje mokytųsi. Rašant kontrolinius darbus, tarnybos draugai ištaisydavo jo gramatines klaidas. Nusiuntęs kontrolinius darbus sužinodavo, kaip jie būdavo įvertinti. Baigiamuosius egzaminus leido laikyti Maskvos bitininkystės kontoroje. Iš vieno egzamino gavo ketvirtą, visi kiti buvo įvertinti penketais pagal to meto penkių balų vertinimo skalę. Toje pat mokykloje vėliau mokėsi ir sodininkystės, tačiau jos baigti neteko: atėjo tarnybos pabaiga.

Praėję metai bitininkavimui nebuvo palankūs

Grįžęs namo, A. Jankevičius daugelį metų buvo žinomas kaip vienas geriausių bitininkų rajone. Dabar su sūnumi Žygimantu laiko apie 230 bičių avilių. Medaus derlius pernai, palyginti su 2003-aisiais, buvo perpus menkesnis. Užtat užpernai jis buvo vos ne pasakiškas: iš vieno avilio prikopė net 50 kg medaus.

Realizuodamas medų, bitininkas nepatiria keblumų. Pas jį užsuka nuolatiniai pirkėjai. Mažesne kaina atiduodant medų, jo ima dideliais kiekiais. Algimantas atsako už medaus kokybę. Yra tokių, kurie iš anksto užsako jo.

Žmogus vos neverkė, kai pernai pavasarį rado išdraskytą vieną bityną. Peržiemojusios bitės buvo išskratytos. Bitynas – pušynėlyje, rodos, niekam jis neturėtų kliūti.

Užsienyje labiau rūpinasi ūkininkais

Bitininkystės verslas duoda pinigų, už kuriuos Algimantas perka trąšų, kuro. Ūkininkavimas jam – vos ne kaip pomėgis. Pasvalietis įdirba 38 hektarus, kuriuos kadaise valdė jo tėvas. Turėdamas technikos, Algimantas nesunkiai juos įdirba. Vieneriais metais A. Jankevičius buvo pripažintas geriausiu rajono ūkininku. Kaip paskatinimas, jam buvo suteikta galimybė aplankyti Švediją. Lietuvis turėjo progos pasidairyti po šią šalį. Ten dirbamos žemės sluoksnis menkas, tačiau aukštas mechanizacijos lygis. Į akį krito tai, jog ūkininkai, įdirbantys tris ar 130 ha, visi yra savo banko nariai. Grūdų kombinatas – ūkininkų, perdirbimas – irgi jų. Suėję ūkininkai aptaria savo problemas. Nupjautas grūdines kultūras suveža į kombinatą. Pavyzdžiui, žmogus augina karves. Jis paskambina kur reikia ir jam atveža pašarų trims dienoms.

Gražius derlius subrandina Pasvalio žemė. Pernai Algimantas kviečių kūlė po penkias tonas iš hektaro. Kai penkias tonas nuvežė į priėmimo punktą ir ten priėmė, užrašė tik 4,5 tonos. Pusę tonos kviečių atskaitė grūdų drėgnumui, užterštumui. Taip ūkininkas neteko nemažos sumos pinigų.

Sodyboje – gera tvarka

Vykstant Panevėžio – Pasvalio keliu, nuo jo matyti A. Jankevičiaus sodyba. Ji statyta maždaug 1925 metais, keliantis į vienkiemius. Tėvas statėsi pagal „Ūkininko patarėjų“ rastą projektą. Dar pasodino 300 liepaičių, ąžuoliukų, užveisė 50 arų sodą. Už tokio projekto įgyvendinimą tėvas gavo dovanų Danijos veislinį jautį.

A.Jankevičiaus tvarkoma sodyba – vienas gražiausiai tvarkomų vienkiemų ir Pasvalio rajone, ir Panevėžio apskrityje. Čia viskas padaryta taip, jog malonu žiūrėti: išbetonuoti takai, vasarą sodyboje netrūksta gėlių, veikia fontanas, yra baseinukas. Technikos kiemas, kad jis negadintų vienkiemio vaizdo, užsodintas eglaitėmis.

Talkonių vienkiemis,
Pasvalio rajonas
Autoriaus nuotrauka